

ספירת הנצח

ספירת הנצח היא הספירה הראשונה בחלק המוטבע שבנפש. בזוהר הקדוש המשילו את ספירת הנצח לרגל ימין ואת ספירת ההוד לרגל שמאל (אשר מתחילות בהתאמה מהכליות). פנימיות הספירה מזוהה עם מידת ה**ביטחון**. נמצא ספירת נצח מאוזנת אצל אדם שהתגבר על כל המכשולים בדרך ל**ביטחון** מוחלט בה' יתברך. שורש המלה **נ.צ.ח** רומז על כמה כיוונים: **נצחיות** הזמן, **ניצחון** במלחמה, **ניצוח** על מהלך החיים.

"רעיא מהימנא"

בזוהר (פרשת פנחס) מובא כי משה רבינו הוא ה"רעיא מהימנא" (הרועה הנאמן) של עם ישראל (ובמניין שבעת הצדיקים משה רבינו הוא הצדיק האמצעי והרביעי מתוך שבע הצדיקים) והוא מכוון כנגד ספירת הנצח והביטחון. משה רבינו משה רבנו זכה ללוות (ליווי - שבט לוי) את בני ישראל ממצרים עד לכניסת העם לארץ ישראל. מסר את התורה ה**נצחית** לבני ישראל, **נצח** על בניית מלאכת המשכן, **ניצח** יחד עם בני ישראל מלחמות רבות במשך 40 שנה במדבר. כל זאת תוך שמיעת תלונתם החוזרת והנשנית של עמו "מדוע הוצאת אותנו מארץ מצרים? לסבול במדבר!" אך משה לא פקפק לרגע בהשי"ת הוא ממשיך ב**ביטחון** מוחלט ומתגבר על כל מכשול.

זכרת את ה' אלוֹקֶיךָ כִּי הוּא הַנוֹתֵן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חַיִּיל

פן נוסף של מידת הנצח והביטחון באה לידי ביטוי בביטחון העצמי של האדם. האדם העובד לפרנסתו עלול לשכוח מאין מגיעים כוחותיו ויכולותיו, וככלל אנו עסוקים בביטחון המדינה כאילו הדבר תלוי בעוצם ידינו... צריך לזכור תמיד כשם שהזהירנו משה רבינו בטרם כניסת בני ישראל לארץ "ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח'). כך על האדם לזכור שגם היום כל כוחותיו מגיעים מהבורא יתברך ושום דבר לא השתנה, כי "אין חדש תחת השמש" (קהלת א').

לסיכום: במידת הביטחון אין דבר כזה שאני מצליח/נכשל בזכות עצמי, אני תמיד חלק מהכלל של עם ישראל. כשאני מצליח ה' עושה זאת לטובת הסובבים אותי (אני הופך להיות מקבל ע"מ להשפיע) וכשאני נכשל ה' מיישר לי את מידותיי ובכך מחזיר אותי לדרך הנכונה. למעשה הראיה וההבנה שלי את "המכשול" ב**ביטחון** מוחלט בדרכו של השם תביא לריפוי מידת הנצח והמערכת הנלוות אליה המע' האנדוקרינית (איזון הציר ההורמונלי). אנו רואים לדוגמא שהציר ההורמונלי נפגע בהתאם למחשבות שלי – היפותלמוס והיפופיזה יוצאות מאיזון ומפרישות את ההורמונים שלהן כאשר אני זז מהציר שלי והמקום הבטוח שלי, ידוע שבלוטת התריס מתקלקלת כאשר הביטוי העצמי שלי לוקה בחסר. וכן הלאה עם השחלות וכו'. זה תמיד יושב על נושא הבטחון שלי – אני צריך להתגבר על המכשול/שיעור/מבחן שה' מעביר אותי ולא לזוז מהמקום שלי, מנקודת האמת.